

hurtigt, som de finansielle Forhold tillader. Det er ikke meget beroligende, thi de finansielle Forhold bestemmes jo af Ministrene, og der lader sig altsaa ikke af denne Udtalelse udlede noget om, hvor hurtigt man kan vente Arbejdet fremmet. Det er ikke rigtigt, naar den højtærede Minister søger at give det Udseende af, at det nu er Aarhus By, det staar paa. Det kan ikke være Ministeren ubekendt, at Aarhus By netop venter paa, at der skal komme Fremgang i det Banegaardsarbejde, der ligger midt inde i Byen, det vil sige Arbejdet paa Personbanegaarden. For en 14 Dage siden var der nemlig en Deputation hos Ministeren med Anmodning om at faa anlagt en Kørebane paa det foran Banegaarden opfyldte Terræn, og Deputationen havde Bemyndigelse fra Byraadet til at sige til den højtærede Minister — og sagde det —, at hvis Statsbanerne paa dette Terræn vilde lægge en Kørebane, vilde Ryesgade straks blive opfyldt, saaledes at der kunde blive Gennemkørsel, og der vilde blive anlagt en Kørebane. Dette ved Ministeren altsaa. Følgelig er det ganske uforstaaeligt, at han kan sige, det er Aarhus By, det staar paa. Og naar den højtærede Minister kan sige, at Perronforholdene ved den primitive Barakbanegaard er bedre end de tidligere, saa er der vist ikke meget at diskutere om, thi enhver kan se, at det er meget primitive og meget farlige Forhold, og man burde virkelig gøre noget for hurtigst muligt at faa dem ændret. Jeg anmodede om, at den for lille Bevilling, der er foreslaaet, maatte blive anvendt paa selve Personbanegaarden, saaledes at dennes Opførelse kunde blive fremmet, og at man, hvis Pengene ikke kunde slaa til, saa vilde indskrænke Arbejdet ude paa den store Plads ad Fiskerhuset til, for at man kan komme i Orden inde i Byen saa hurtigt som paa nogen Maade muligt. Det synes jeg er et rimeligt Forlangende, naar der ikke er Penge til alting.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Jeg modtog for et Par Dage siden en Henvendelse fra Beboere i og ved Vordingborg med Anmodning om at fremdrage det deri nævnte Forhold. Jeg henvendte mig til den højtærede Trafikminister i Gaar, men da hans Svar ikke synes mig tilfredsstillende, ønsker jeg at fremdrage Sagen her. Der har i den senere Tid bestaaet det Forhold, at de Postbude, der udgaar fra Vordingborg Station, først

udgaar Kl. 10 om Formiddagen, og dette medfører, at en Mængde af de Beboere, der bor paa Ruterne indenfor dette Postdistrikt, først faar deres Post ved 6—7. Tiden om Aftenen. Det er en given Sag, at dette er disse Beboere i høj Grad utilfredse med. Jeg forstaar jo nok, at det er af Hensyn til, at Posten fra København kan naa at komme med, men da denne Post kun er en Brøkdæl af den samlede Postmængde, forekommer det mig ikke at være berettiget, at Beboerne skal vente til Aften med at faa deres øvrige Post. Det forkommer mig ogsaa at være urimeligt, at Postbudene, navnlig i Vinterhalvaaret, først kan komme hjem fra deres Arbejde langt ud paa Aftenen. Der har baade sidste Foraar og nu i Efteraaret været rettet Henvendelser til Generaldirektoratet for Postvæsenet om en Forandring i dette Forhold, men man har hidtil intet Svar faaet. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Trafikminister, at han gør denne Sag til Genstand for en fornyet Overvejelse sammen med Generaldirektionen for Postvæsenet, og at der, hvordan Resultatet end bliver, gives de paagældende et Svar.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Jeg vil gerne rette en Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister. Ærede Medlemmer vil sikkert erindre den i sin Tid meget omtalte Sag vedrørende Fjends Herreds Husmandsforening, der førte til en Undersøgelse fra Landbrugsministeriets Side af adskillige Husmandsforeninger og Landboforeninger. De fleste har sikkert ment, at denne Sag var helt klarlagt og klarlagt paa en saadan Maade, at der ikke var noget Grundlag for at sætte en Plet paa de Husmandsforeninger eller deres Ledelse eller deres Medlemmer, som Ministeren lod anstille Undersøgelse overfor. Det har derfor vakt megen Forundring i vide Kredse, at den ene af de Mænd, som paa Landbrugsministerens Vegne foretog Undersøgelsen, Kontorchef Larsen i Statens Planteavlsvudvalg, for faa Dage siden i et Bladinterview har udtalt: „Vi konstaterede, at Mislighederne overfor Statskassen beløb sig til mindst 100 000 Kr., — personlig mener jeg, at Beløbet, hvis Undersøgelsen var foretaget overalt, mindst havde været det dobbelte. En enkelt Forening havde snydt Statskassen for over 7 000 Kr. Dermed var vort Arbejde færdigt. At der ikke senere er gjort mindste